

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันในประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม สิ่งเหล่านี้มีผลกระทบให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อระบบบริการสุขภาพ ทำให้ระบบบริการสุขภาพต้องมีการเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม การพยาบาลเป็นการให้บริการระดับวิชาชีพที่พยาบาลสามารถปฏิบัติได้อิสระและภายใต้กฎหมาย วิชาชีพ บทบาทของพยาบาลที่สำคัญคือการให้การพยาบาลแบบองค์รวม ครอบคลุมทั้งทางด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม การให้บริการ การพยาบาลจึงมีทั้งกิจกรรมที่ปฏิบัติโดยตรงต่อ ผู้ป่วยและไม่ได้ปฏิบัติโดยตรงต่อผู้ป่วย การให้บริการ การพยาบาลในแต่ละวัน บุคลากร พยาบาลมีการปฏิบัติและการใช้เวลาในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลที่แตกต่างกันไป ปริมาณ งานของบุคลากรพยาบาลขึ้นอยู่กับจำนวน และประเภทผู้ป่วยในหน่วยงาน เพราะสามารถใช้เป็น ข้อมูลพื้นฐานในการประเมินผลการทำงานเพื่อเป็นการปรับระบบการพยาบาล และวิธีการทำงาน ของบุคลากรพยาบาล (Urden & Roode, 1997) แต่ในสภาพความเป็นจริงปริมาณงานของบุคลากร พยาบาลแต่ละหน่วยงานไม่ได้ขึ้นกับจำนวนผู้ป่วยเท่านั้น แต่ขึ้นกับลักษณะความรุนแรงของอาการ เจ็บป่วย ความต้องการการพยาบาลของผู้ป่วย และกิจกรรมการพยาบาลซึ่งวัดได้จาก การใช้เวลาใน การปฏิบัติกิจกรรมและประเภทของผู้ป่วย (Brien-Pallas, Linda, Irvine, Peerboom & Murray, 1997) ผู้ป่วยแต่ละประเภทมีความต้องการพยาบาลมากน้อยต่างกัน การศึกษาเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติ กิจกรรมการพยาบาลจะช่วยให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีต่อการดูแลผู้ป่วยและบุคลากรพยาบาลมีความพึง พอใจในงานมากขึ้นและยังช่วยต่อรองคำตอบแทนให้ดีขึ้นด้วย (Walsh, 2003) ซึ่งเวลาที่ใช้ในการ ปฏิบัติงานของบุคลากรพยาบาลไม่คงที่เพราะอัตราการแข่งขัน และความต้องการการดูแลของ ผู้ป่วยมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา การศึกษาการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงและการ ปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลที่นอกเหนือการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงว่าใช้ระยะเวลาใน แต่ละกิจกรรมเท่าไรมีผลต่อปริมาณเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลและเป็นข้อมูลพื้นฐาน ในการวางแผนการจัดอัตรากำลัง ในแต่ละหน่วยงาน (Quist, 1992) บุคลากรพยาบาลเป็นกลุ่ม วิชาชีพที่มีจำนวนมากในโรงพยาบาลที่ต้องให้การดูแลและบริการการพยาบาลผู้ป่วยตลอด 24

ชั่วโมงเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ป่วยได้อย่างถูกต้อง ดังนั้นการบริหารการจัดอัตรากำลังจึงต้องมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับปริมาณงาน

การจัดอัตรากำลังบุคลากรสาธารณสุขมี 2 แนวทาง คือ การใช้เกณฑ์นโยบายกระทรวงสาธารณสุขตามระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (geographic information system: GIS) ซึ่งเป็นกระบวนการทำงานเกี่ยวกับข้อมูลในเชิงพื้นที่ด้วยระบบคอมพิวเตอร์โดยการคิดจากจำนวนประชากรต่อพื้นที่รับผิดชอบ และแนวทางการใช้เกณฑ์ของสำนักการพยาบาลโดยการศึกษาเกี่ยวกับความต้องการการพยาบาลของผู้ป่วย เพื่อหาปริมาณเวลาที่ใช้ในการพยาบาลผู้ป่วยโดยใช้ระบบการจำแนกประเภทผู้ป่วย (patient classification system: PCS) เข้ามาช่วยจำแนกประเภทผู้ป่วยที่มีระดับความรุนแรงของโรคที่ต่างกัน ดังนั้นการศึกษาเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลในผู้ป่วยที่มีระดับความรุนแรงของโรคและประเภทของผู้ป่วยที่ต่างกันจะช่วยกำหนดอัตรากำลังและการจัดเวรซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการบริหารจัดการทางการพยาบาล รูปแบบการมอบหมายงานและการจัดอัตรากำลังที่เหมาะสมจะส่งเสริมผลผลิต ทำให้เกิดภาระงานที่เหมาะสมและผู้ป่วยพึงพอใจซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานได้มากยิ่งขึ้น (มาริยา สมบัติบุรณ์, 2546) การจัดบุคลากรพยาบาลขึ้นปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย จำเป็นต้องคำนึงถึงเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลควบคู่ไปกับการจำแนกประเภทผู้ป่วย อัตราส่วนของบุคลากรทางการพยาบาลและการจำแนกประเภทผู้ป่วยเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและมีเหตุผล (Malloch, 2004) เพื่อที่จะสะท้อนให้เห็นการพยาบาลที่ชัดเจน การปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลที่เฉพาะและการดูแลที่มีคุณภาพจะช่วยให้ภาวะความเจ็บป่วยทุเลาลงลดเวลาการนอนโรงพยาบาลได้ (อุดมรัตน์ สงวนศิริธรรม, 2534) ดังนั้น การดำเนินการจำแนกประเภทผู้ป่วยจะต้องเที่ยงตรง เชื่อถือได้ และมีประสิทธิภาพเพียงพอจึงจะทำให้ผู้บริหารการพยาบาลใช้ข้อมูลในการวิเคราะห์ความต้องการพยาบาลของผู้ป่วยได้ถูกต้องเกิดประโยชน์คุ้มค่าได้ (มาริยา สมบัติบุรณ์, 2546) การที่มีบุคลากรที่มีไม่เพียงพอหรือน้อยกว่าความต้องการมีผลทำให้คุณภาพการพยาบาลลดน้อยลง การให้บริการการพยาบาลได้ไม่ครอบคลุม เพราะความต้องการการพยาบาลของผู้ป่วยเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญในการหาปริมาณงานของบุคลากร (Gillies, 1994) นอกจากนี้ความต้องการการพยาบาลของผู้ป่วยแต่ละโรงพยาบาลและแต่ละหน่วยงานยังมีความแตกต่างกันเนื่องจากปริมาณงานหรือเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลตามความต้องการการพยาบาลของผู้ป่วยไม่สามารถเปรียบเทียบระหว่างหน่วยงานหรือโรงพยาบาลที่แตกต่างกันได้ (Registered Nurse Association of Ontario, 2005) ในปัจจุบันมีการนำเทคนิคการวัดงานหลายวิธีมาใช้หาปริมาณงานพยาบาลซึ่งได้มาจากการเก็บรวบรวมข้อมูลในเรื่องกิจกรรมการพยาบาลที่ปฏิบัติต่อผู้ป่วยในแต่ละระดับ การวัดปริมาณเวลาที่บุคลากรใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลจะสะท้อนถึงปริมาณงานของบุคลากรพยาบาล และเป็นปัจจัยที่สำคัญที่

เป็นตัวกำหนดปริมาณงานของพยาบาล รวมไปถึงความต้องการการพยาบาลของผู้ป่วย (มาริษา สมบัติบุรณ์, 2546) การศึกษาปริมาณงานเป็นการศึกษาเวลาที่บุคลากรพยาบาลใช้ในการให้การพยาบาลผู้ป่วยแต่ละประเภททั้งการให้การพยาบาลโดยตรง การพยาบาลโดยอ้อม และกิจกรรมที่ไม่ใช่การพยาบาล และพบว่าพยาบาลใช้เวลาประมาณ 1 ใน 3 ในการดูแลผู้ป่วยโดยตรง และครึ่งหนึ่งเป็นการให้การพยาบาลโดยอ้อมเช่น การบริหารจัดการในหน่วยงาน และเวลาพักผ่อนตัว (Prescott, Ryan & Thomson, 1991) และความต้องการการพยาบาลของผู้ป่วยวัดได้จากปริมาณเวลาที่บุคลากรพยาบาลใช้ในการดูแลผู้ป่วย ที่ผ่านมามีผู้ทำการศึกษาปริมาณเวลาที่บุคลากรพยาบาลใช้ในการดูแลผู้ป่วยแต่ละประเภท เช่น สำนักการพยาบาล (2547) ได้ทำการศึกษาในโรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลทั่วไป พบว่าบุคลากรพยาบาลใช้เวลาในการดูแลผู้ป่วยดังนี้ ผู้ป่วยประเภทที่ 1, 2, 3 และ 4 เรียงจากอาการหนักไปอาการน้อย บุคลากรพยาบาลใช้เวลาในการดูแลเท่ากับ 7.5, 5.5, 3.5 และ 1.5 ชั่วโมง ตามลำดับ คณะกรรมการฝ่ายการวิจัยโรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ (2542) ได้ทำการศึกษาเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลในผู้ป่วยศัลยศาสตร์พบว่า บุคลากรพยาบาลใช้เวลาในการดูแลผู้ป่วยดังนี้ ผู้ป่วยประเภทที่ 1, 2, 3, 4 และ 5 จากอาการน้อยไปอาการหนักบุคลากรพยาบาลใช้เวลาในการดูแลเท่ากับ 0.56, 1.82, 2.62, 5.22 และ 7.30 ชั่วโมงตามลำดับ ซึ่งจะเห็นได้ว่าในแต่ละโรงพยาบาลมีความแตกต่างกันของปริมาณเวลาที่บุคลากรใช้ในการดูแลผู้ป่วยแต่ละประเภท เนื่องจากความซับซ้อน ความรุนแรงของโรค จำนวนและประเภทของบุคลากรทักษะของพยาบาล มาตรฐานการพยาบาล และมาตรฐานการให้บริการขององค์กรแต่ละแห่งที่แตกต่างกันไป ดังนั้นในแต่ละโรงพยาบาลจึงจำเป็นต้องศึกษาเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมของผู้ป่วยแต่ละประเภทของตน (กองการพยาบาล, 2545) เพราะการศึกษาเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลจะทำให้ทราบปริมาณเวลาความแตกต่างของปริมาณเวลาในแต่ละเวรแต่ละวัน และสัดส่วนของปริมาณเวลาที่บุคลากรใช้ในการดูแลผู้ป่วยแต่ละประเภท (มาริษา สมบัติบุรณ์, 2546) และจำนวนของบุคลากร

หอผู้ป่วยศัลยกรรมหญิง โรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์ เป็นหอผู้ป่วยหญิงที่มีจำนวนเตียง 40 เตียง มีพยาบาลวิชาชีพ 17 คน พยาบาลเทคนิค 1 คน พนักงานผู้ช่วยเหลือคนไข้ 5 คน หอผู้ป่วยศัลยกรรมหญิงมีการมอบหมายงานเป็นแบบเฉพาะหน้าที่ และให้การพยาบาลผู้ป่วยหญิงที่มีปัญหาทางด้านศัลยกรรมทั่วไป ศัลยกรรมตกแต่ง ทันตกรรมที่ได้รับการผ่าตัด ผู้ป่วยที่ได้รับการอุบัติเหตุช่องท้อง ที่ไม่มีภาวะช็อค อายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป จากสถิติ โดยในปี 2545, 2546 และ 2547 จำนวนผู้ป่วยในหอผู้ป่วยมีจำนวน 2,047, 2,315 และ 4,507 ราย ตามลำดับ พบว่าจำนวนผู้ป่วยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อัตราครองเตียงเฉลี่ยมากกว่า 100% (ข้อมูลหอผู้ป่วยศัลยกรรมหญิงตุลาคม 2548 ถึง มีนาคม 2549) และโรคของผู้ป่วย 5 อันดับแรกในหน่วยงาน คือ ไส้ติ่ง ลำไส้อุดตัน ถุงน้ำดี

อีกเสบ มะเร็งเต้านม และโรคเบาหวานที่มีผลติดเชื้อ การจำแนกประเภทผู้ป่วยของหอผู้ป่วยศัลยกรรมหญิงใช้เกณฑ์ การจำแนกประเภทผู้ป่วยของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์ ส่วนการจัดอัตรากำลังในหอผู้ป่วยศัลยกรรมหญิงจัดตามนโยบายของกลุ่มการพยาบาล จัดโดยใช้จำนวนเตียงผู้ป่วยเป็นเกณฑ์โดยหอผู้ป่วยศัลยกรรมหญิงมีจำนวนเตียงทั้งหมด 40 เตียงอัตรากำลังเวรเช้า:เวรบ่าย:เวรดึก เท่ากับ 7:4:4 ในเวลาราชการและ 5:4:4 ในวันหยุด วันเสาร์ วันอาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษานในหอผู้ป่วยมีจำนวนมากจำนวนผู้ป่วยรับโดยใหม่เฉลี่ย 12 รายต่อวัน มีทั้งผู้ป่วยมารอรับการผ่าตัด และผู้ป่วยที่ได้รับอุบัติเหตุ ที่ต้องใช้เวลาในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลตั้งแต่การประเมิน การซักประวัติ การปฐมพยาบาล และการให้การพยาบาลตามแผนการรักษา ประเภทผู้ป่วยที่มารับบริการในหอผู้ป่วยและมีอาการของโรครุนแรงและซับซ้อน ทำให้มีกิจกรรมการพยาบาลที่หลากหลาย ซึ่งเมื่อคิดตามความสามารถในการผลิตทางการพยาบาล (nursing productivity) คิดจากจำนวนบุคลากรพยาบาลที่ขึ้นปฏิบัติงานกับชั่วโมงการพยาบาลของผู้ป่วยแต่ละประเภทของกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์เพื่อที่จะใช้เป็นแนวทางในการจัดอัตรากำลังให้แต่ละหอผู้ป่วย พบว่าหอผู้ป่วยศัลยกรรมหญิงมีผลิตทางการพยาบาลเฉลี่ยได้เท่ากับ 110% (ข้อมูลของหอผู้ป่วยศัลยกรรมหญิงช่วงเดือนตุลาคม 2548-มีนาคม 2549) ซึ่งมองในภาพรวมจะพบว่าหอผู้ป่วยจัดอัตราที่เหมาะสมกับงาน แต่บุคลากรพยาบาลเกิดความรู้สึกว่าภาระงานมาก งานหนักและเหนื่อยล้าผลงานที่ทำด้อยคุณภาพและประสิทธิภาพกว่าที่ควรจะเป็นหรือเหมาะสม

ที่ผ่านมาในโรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์ยังไม่เคยมีการศึกษาเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลในหอผู้ป่วย ดังนั้นจึงทำให้ไม่ได้ปริมาณเวลาที่ใช้ในผู้ป่วยที่แท้จริงรวมไปถึงเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลในผู้ป่วยรับใหม่ ดังข้อเสนอแนะในการศึกษาของ อภิรดี พญาพรหม (2548) ที่ศึกษาเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงานของบุคลากรพยาบาลที่พบว่าไม่ได้นำเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมในผู้ป่วยรับใหม่มาคิดเป็นปริมาณงานทั้งหมด เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการศึกษาปริมาณงานของกลุ่มการพยาบาลและผู้ศึกษาซึ่งเป็นบุคลากรในหน่วยงานมีความต้องการศึกษาเวลาที่ใช้ของบุคลากรพยาบาลในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงตามมาตรฐานหรือแนวปฏิบัติในหอผู้ป่วยและในผู้ป่วยแต่ละประเภท การปฏิบัติกิจกรรมที่นอกเหนือกิจกรรมการพยาบาลโดยตรง และการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลผู้ป่วยรับใหม่ เพื่อที่จะทราบถึงชั่วโมงความต้องการพยาบาลของผู้ป่วย ภาระงานมากน้อยในกิจกรรมใด ควรปรับปรุงเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมอย่างไรเพื่อที่จะนำไปคิดปริมาณงานพยาบาลในหน่วยงาน และผลจากการศึกษาที่ได้จะเป็นแนวทางในการศึกษาของหน่วยงานอื่นในโรงพยาบาล และเป็นประโยชน์ใน

การบริหารจัดการส่งผลต่อการปรับระบบการทำงานการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้ได้ประโยชน์สูงสุดอย่างมีคุณภาพ

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลของบุคลากรพยาบาล หอผู้ป่วย ศัลยกรรมหญิง โรงพยาบาลเชิงราชประชาชนุเคราะห์

คำถามของการศึกษา

1. เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงของบุคลากรพยาบาลหอผู้ป่วย ศัลยกรรมหญิง เป็นเท่าใด

1.1 เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงของบุคลากรพยาบาลผู้ป่วย ประเภทที่ 1 เป็นเท่าใด

1.2 เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงของบุคลากรพยาบาลผู้ป่วย ประเภทที่ 2 เป็นเท่าใด

1.3 เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงของบุคลากรพยาบาลผู้ป่วย ประเภทที่ 3 เป็นเท่าใด

1.4 เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงของบุคลากรพยาบาลผู้ป่วย ประเภทที่ 4 เป็นเท่าใด

2. เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลที่นอกเหนือกิจกรรมการพยาบาล โดยตรงของบุคลากรพยาบาลในแต่ละวัน เป็นเท่าใด

2.1 เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยอ้อมของบุคลากรพยาบาลเป็นเท่าใด

2.2 เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลของบุคลากรพยาบาลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหอผู้ป่วยและงานบ้าน เป็นเท่าใด

2.3 เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลของบุคลากรพยาบาลด้านวิชาการ เป็นเท่าใด

2.4 เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลของบุคลากรพยาบาลในเวลาพัก และการใช้เวลาว่าง เป็นเท่าใด

2.5 เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลของบุคลากรพยาบาลในกิจกรรมการรอกอย เป็นเท่าใด

3. เวลาที่ใช้ของบุคลากรพยาบาลในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลของบุคลากรพยาบาลในการรับผู้ป่วยใหม่ แต่ละเวร เป็นเท่าใด

4. สัดส่วนปริมาณงานทั้งหมดของเวรเช้า เวรบ่าย เวรดึก เป็นเท่าใด

ขอบเขตของการศึกษา

ศึกษาเวลาที่ใช้ของบุคลากรพยาบาลทุกระดับ ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยตรง กิจกรรมการพยาบาลที่นอกเหนือการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยศัลยกรรมหญิงของโรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์ ในช่วงวันที่ 27 เมษายน-3 พฤษภาคม 2549

นิยามศัพท์

เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงานของบุคลากรพยาบาล หมายถึง ปริมาณเวลาเป็นชั่วโมง นาที หรือปริมาณของเวลาที่เทียบเป็นชั่วโมง นาที ที่บุคลากรพยาบาลในหอผู้ป่วยศัลยกรรมหญิงของโรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์ใช้เวลาในการปฏิบัติกิจกรรมพยาบาลวัดได้ตามแบบบันทึกที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นตามแนวคิดของ เซอร์รูเบลและมินนิค (Scherubel & Minnick, 1994) ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 หมวดกิจกรรมได้แก่ กิจกรรมการพยาบาลโดยตรง และกิจกรรมการพยาบาลนอกเหนือกิจกรรมการพยาบาลโดยตรง

กิจกรรมการพยาบาลโดยตรง หมายถึง การปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลทั้งหมดที่บุคลากรพยาบาลปฏิบัติให้แก่ผู้ป่วยโดยตรงประกอบด้วย การดูแลเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน การให้ยาประเภทต่างๆ การปฏิบัติการรักษาพยาบาล การสังเกตและการตรวจวัดเกี่ยวกับสภาพอาการต่างๆ สัญญาณชีพ และเครื่องตรวจวัดอื่นๆ คิดค่าเฉลี่ยเป็นชั่วโมงหรือนาทีในผู้ป่วยแต่ละประเภทใน 24 ชั่วโมง วัดได้โดยนับเวลาที่บุคลากรพยาบาลปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยตรง

กิจกรรมการพยาบาลนอกเหนือกิจกรรมการพยาบาลโดยตรง หมายถึง กิจกรรมการพยาบาลทั้งหมดที่ไม่ได้กระทำโดยตรงต่อผู้ป่วย แต่มีผลให้การพยาบาลโดยตรงมีความสมบูรณ์หรือมีผลดีต่อตัวผู้ป่วย ประกอบไปด้วย กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงาน กิจกรรมด้านวิชาการ

กิจกรรมในเวลาพักและการใช้เวลาว่าง และกิจกรรมการรอกยวัดได้โดยการรายงานตนเองของ
บุคลากรพยาบาล

การปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาล หมายถึง การกระทำทุกกิจกรรมของบุคลากรพยาบาลที่
ใช้ในการดูแลให้กับผู้ป่วยขณะที่อยู่ในโรงพยาบาลให้ได้ครอบคลุมถูกต้อง และมีประสิทธิภาพตาม
มาตรฐานการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาล โรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์

บุคลากรพยาบาล หมายถึง ผู้ให้การดูแลช่วยเหลือและการรักษาพยาบาลให้กับผู้ป่วย
ประกอบด้วย พยาบาลวิชาชีพ พยาบาลเทคนิค และพนักงานผู้ช่วยเหลือคนไข้ ที่ปฏิบัติงานในหอ
ผู้ป่วยศัลยกรรมหญิง โรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved